

L'EXPOSICIÓ DEL CENTENARI

A. BATLLORI JOFRÉ
en **100 + 1** dibuixos

MUSEU DEL TER DE L'11 DE FEBRER AL 27 DE MARÇ DE 2016

INAUGURACIÓ DIJOUS 11 DE FEBRER A LES 19.30H

Ajuntament
de Teià

Antoni Batllori Jofré (ABJ) va néixer a Barcelona el 14 de març de 1915.

Malgrat que per edat no li correspondria, va formar part, per estil i per esperit, de la generació dels grans dibuixants catalans del primer quart del segle XX --els Junceda, Opisso, Cornet, Apa,...-- “Ep, tracteu-lo bé, que és l'últim que ens queda!”, deia referint-se a ell el seu amic Santiago Arnau.

Joan Junceda va ser el seu gran referent--a més del seu padrí de boda i el seu amic-- i qui el va presentar a l'editor d'En Patufet, Josep Baguñá. ABJ va publicar el seu primer dibuix als 15 anys al Calendari d'En Patufet.

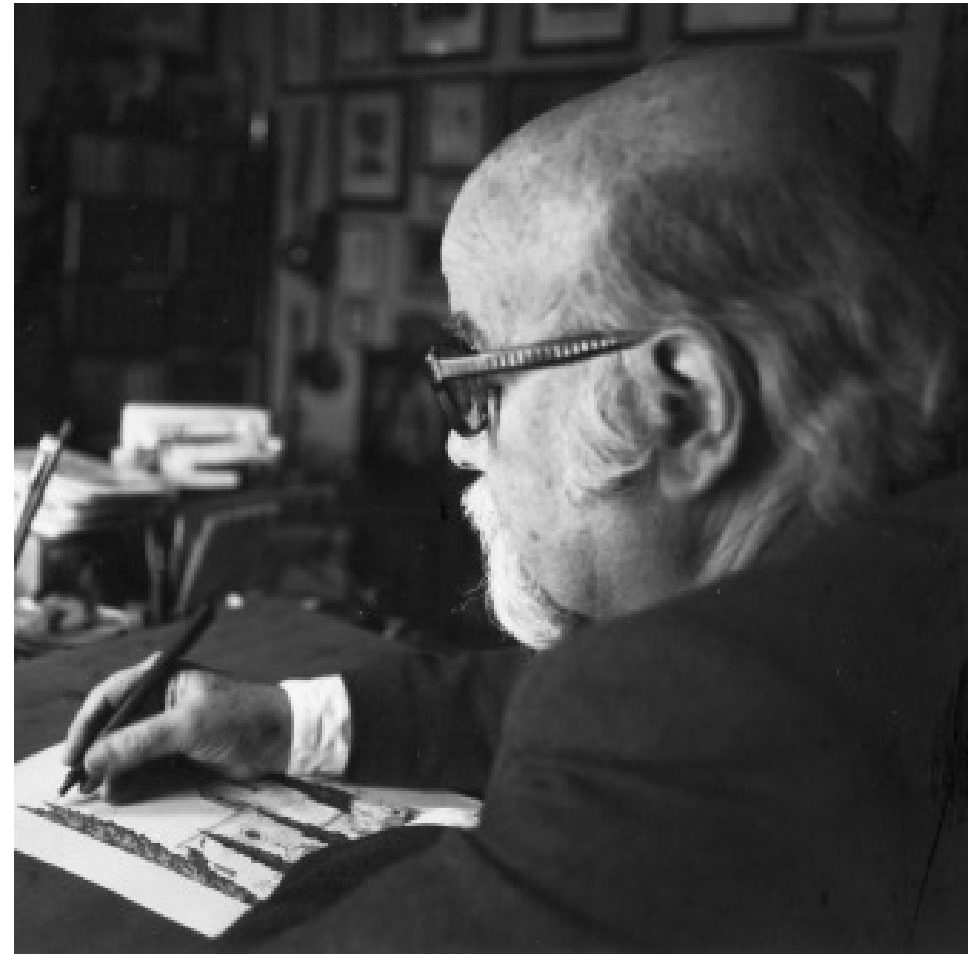
Col·laborà en gran quantitat de revistes: TBO, Jordi, Pocholo, Atalaya, La Família, Ling-Ling, El Tarlà, Els Infants, Ave Maria... Va il·lustrar llibres, va fer retrats, pergamins, cromos, auques, goigs, ex-libris... Força enginyós i manetes, treballà també en la confecció de treballs manuals per a escolars.

L'any 1992 la Generalitat de Catalunya li va concedir la Creu de Sant Jordi pel conjunt de la seva obra.

ABJ és considerat un dibuixant realista, minuciós i detallista, encara que de fet el que representa no és la realitat sinó més aviat la recreació del món (rural) ideal que duia dins el seu cap. Un món que reconeixem perfectament, que ens resulta proper i que ens agrada, però que, probablement, tal com ell ens el mostra no ha existit mai.

A més a més d'un gran dibuixant, ABJ era un personatge singular i divertit. Un dia que anava pel carrer li van demanar foc, - -Perdoni, que té foc? --Sí, senyor, però m'hauria de dir si avui treballa o fa festa, perquè porto dos encenedors, un per als dies de cada dia i un per als dies de festa. En funció de si treballa o fa festa li donaré foc amb l'un o amb l'altre, compren?--, va respondre amb tota naturalitat.

Ens ha semblat interessant portar l'exposició del seu centenari a Manlleu perquè de ben segur entre els dibuixos de la mostra hi ha imatges que va captar estant per aquí. Algun “negatiu” d'aquesta “memòria fotogràfica” que diu que tenen els dibuixants fora de sèrie com ell, que us correspon.

El rei dels canalons *

El dibuixant Antoni Batllori i Jofré va tenir una intensa i singular relació amb Manlleu a través de la Fonda Torres. En aquesta fonda manlleuena hi va fer estades regulars tots els estius entre els anys quaranta i vuitanta del segle XX. Devien ser prop de 40 anys visitant Manlleu amb la seva família, durant els quals, pel seu tarannà sociable, es va convertir en un personatge conegut.

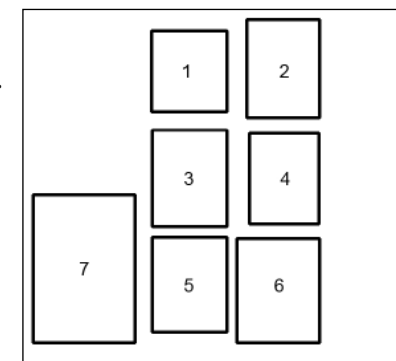
--El vincle original amb Manlleu prové d'Elvira Obiols, que era tieta de l'esposa d'Antoni Batllori Jofré, i amb qui mantenien una relació molt estreta. La senyora Elvira va exercir durant molts anys de mestra en una escola de Manlleu ubicada al carrer de la Passió, molt a prop de la Fonda Torres--.

Durant aquestes estades es va produir entre la família Batllori i la família Molera, propietària de la fonda, una relació d'amistat, com es reflecteix en l'obra gràfica del dibuixant que conserva la família Molera i que també es pot veure en aquesta exposició.

* A les bones èpoques se n'havia arribat a menjar 12 en un sol àpat, segons comenta Manel Molera

1. 1958. Dibuix amb motiu del naixement de la Fina, filla petita d'en Manel Molera Torres i la Dolors Pascual. Va morir quan tenia dos anys.
2. 1962. Dibuix amb motiu del naixement de Manel Molera Pascual, premonitòriament caracteritzat com a cuiner!
3. 1956. Dibuix amb motiu del casament d'en Manel Molera Torres i la Dolors Pascual.
4. 1965. Un altre dibuix premonitori. En Xevi Molera apareix caracteritzat de maître i rebut pel Manel, el seu germà gran.
5. 1980. En Manel Molera Pascual a la cuina. Per la finestra que dona al menjador es pot veure el cap de l'ABJ.
6. 1988. Regal de noces de l'ABJ per en Xevi Molera i la Mercè Colom.
7. 1985. Auca de la Fonda Torres amb motiu del seu 75 aniversari.

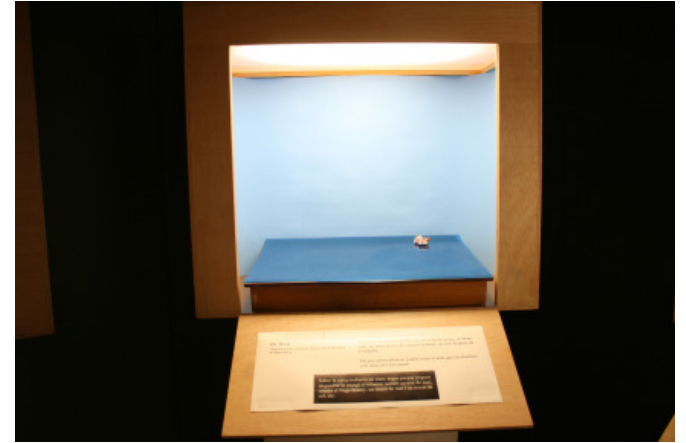
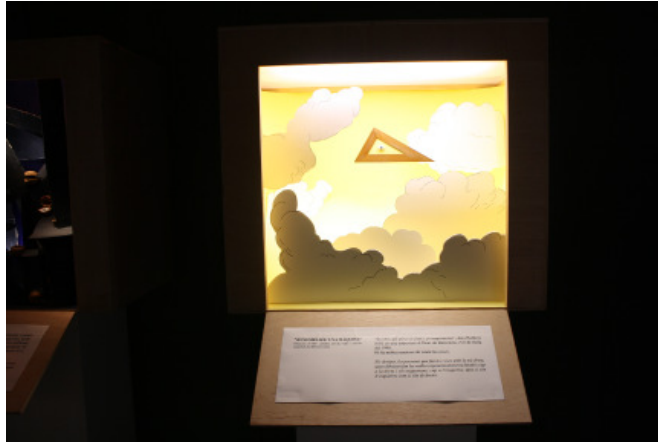

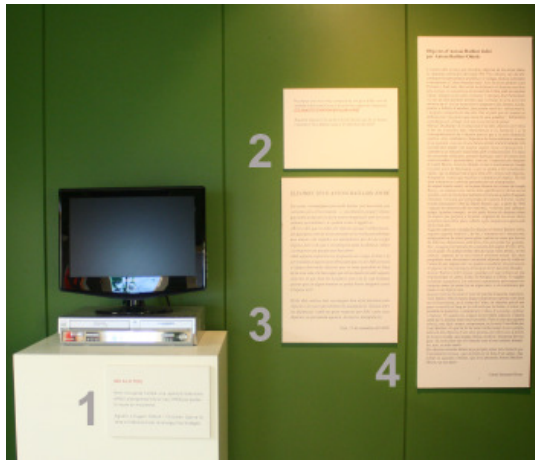

ELS OBJECTES D'ANTONI BATLLORI JOFRÉ

Les coses s'arreglen per molts motius: per necessitat, per curiositat, per col·leccionisme... o, senzillament, perquè l'objecte que tenim al davant excita la nostra imaginació amb les seves infinites possibilitats i no podem evitar d'agafar-lo.

ABJ era dels que recollien els objectes perquè l'enlluernaven. Els guardava com un tresor pensant en les moltes possibilitats que tenien i de vegades els manipulava per fer-ne sorgir alguna, però com que n'arreglava tants no donava l'abast i la majoria van quedar per descobrir.

Amb aquesta exposició us proposem un viatge al món i la personalitat d'aquest gran dibuixant que va ser ABJ a través d'alguns dels molts objectes que va anar guardant al llarg de la seva vida. De ben segur que ell no hauria fet amb aquests objectes el que hem fet nosaltres, però no és cap bestiesa pensar que en algun moment es podia haver imaginat coses d'aquest estil.

Molts dels artistes més reconeguts han estat fascinats pels objectes i les seves possibilitats de manipulació. Salvant totes les distàncies i amb un gran respecte per ABJ i pels seus objectes, us presentem aquesta -la nostra- manipulació.

Teià, 11 de setembre del 2009

3

ABJ A LA TELE

Hem recuperat també una aparició televisiva d'ABJ (al programa Vibria, l'any 1993) per poder-lo veure en moviment.

Agraïm a Eugeni Sallent i Christian García la seva col·laboració per aconseguir les imatges.

1

Per donar una visió més completa de la figura d'ABJ, ens ha semblat interessant tornar a mostrar les capses de l'exposició **ELS OBJECTES D'ANTONI BATLLORI JOFRÉ.**

Aquesta exposició es va fer a Ca la Cecília, que és on estava instal·lat el Fons Batllori llavors, el setembre de 2009.

2

Objectes d'Antoni Batllori Jofré per Antoni Batllori Obiols

L'interès dels artistes per introduir objectes en les seves obres es remunta a principis del segle XX. Els cubistes van decidir combinar la representació pictòrica i el collage, tècnica consistent a incorporar a l'obra objectes reals. Així ho feien pintors com Picasso o Juan Gris. Ben aviat la utilització d'objectes recollits pels artistes va convertir-se en el nucli de l'obra, amb un resultat variat i sempre ric en colors i textures. L'alemany Kurt Schwitters va ser un dels primers artistes que va basar la seva activitat artística en el . En les seves teles hi enganxava fils, botons, teixits, puntes o bitllets d'autobús, que primer recollia i seleccionava, i després componia en una tela, fins al punt que ell mateix es definia com "un pintor que clava els seus quadres". Schwitters considerava el collage com una nova forma de pintar.

Marcel Duchamp va revolucionar l'ús dels objectes en l'obra d'art en concedir més importància a la intenció i a la conceptualització de l'objecte que no pas a la seva dimensió estètica. Així, combinava i disposava de forma arbitrària objectes d'ús quotidià, com ara el seu famós urinari titulat Fontaine. Els surrealistes també van emprar aquest recurs expressiu bo i centrant-se en objectes relacionats amb el subconscient. Tot tipus de curiositats (màscares, animals dissecats, estris diversos) eren seleccionades i presentades, com en l'espectacular despatx d'André Breton. Això no obstant, va ser el nord-americà Joseph Cornell, amic de Duchamp, a qui va ajudar a fer la boîte-en-valise, qui va dedicar tota la seva obra a fer vitrines amb objectes, fotografies i estris que recollia o comprava ell mateix. Sovint eren interactives i estaven pensades per ser manipulades.

En aquest mateix sentit, val la pena destacar les vitrines de Joseph Beuys, on exposava les restes més significatives de les seves accions, com un record que permetia revivre-les a partir d'aquests elements. I encara que presentada de manera diferent, també resulta interessant l'obra de Daniel Spoerri, qui, a partir de 1960 i seguint les directrius del nou realisme, va fer els seus tableaux piéges (quadres trampa), en els quals fixava els objectes sobre un suport que penjava a la paret. Algunes de les seves obres presenten estovalles, plats, coberts i gots emprats en sopars amb amics (eat art).

4

Aquesta exposició, titulada Els objectes d'Antoni Batllori Jofré, segueix aquesta tradició i, de fet, s'emmarca en l'encara més antiga pràctica de reunir peces grans i petites en cases que havien de tenir les dimensions suficients com per poder-les guardar. Són coneguts els Cabinets de curiosités dels segles XVIII i XIX, en els quals s'hi podien trobar objectes sense valor artístic, sovint exòtics, separats de la seva funció utilitària inicial. Els seus propietaris eren afeccionats a acumular objectes que els cridaven l'atenció per alguna raó i es poden considerar els precursors d'algunes de les pràctiques artístiques de les darreres dècades. Antoni Batllori Jofré reunia i guardava el que trobava al seu entorn proper: el carrer, la llar, les botigues o el bosc. A vegades solament acumulava. En ocasions manipulava prèviament els objectes abans de desar-los en algun racó, o els combinava per treure'n un objecte nou.

Aquest material ha estat el punt de partida d'aquesta exposició. Toni Batllori Obiols hauria pogut simplement exposar com faria un col·leccionista, un al costat de l'altre, els objectes que el seu pare va recollir al llarg de la vida atret per la forma, el color, un possible ús posterior, o simplement l'afany d'acumular, ordenar i disposar. En aquest cas, malgrat la inevitable selecció, s'hauria optat per la mínima intervenció possible. Però és clar que aquesta solució, més fàcil i menys compromesa, no ha estat l'escollida per Toni Batllori. El que ha fet ha estat confeccionar la seva pròpia selecció dels objectes d'una altra persona, per oferir-nos, a través de la seva mirada, una imatge irònica, creativa i afectuosa del seu pare. Ha reinventat tant els objectes com el seu context, donant-los, així, un altre sentit.

Els objectes recollits durant anys pel pare sense més intenció que l'acumulació curiosa, i que dormien en el fons d'un calaix, han trobat en aquestes vitrines, que avui presenta Antoni Batllori Obiols, un nou destí.

Carme Sanmartí Roset

L'EXPOSICIÓ DEL CENTENARI

A. BATLLORI JOFRÉ en 100 + 1 dibuixos

MUSEU DEL TER DE L'11 DE FEBRER AL 27 DE MARÇ DE 2016

INAUGURACIÓ DIJOUS 11 DE FEBRER A LES 19.30H

L'EXPOSICIÓ DEL CENTENARI

A. BATLLORI JOFRÉ en 100 + 1 dibuixos

Antoni Batllori Jofré (ABJ) va néixer a Barcelona el 14 de març de 1915.

Malgrat que per edat no li correspondria, va formar part, per estil i per esperit, de la generació dels grans dibuixants catalans del primer quart del segle XX --els Junceda, Opisso, Cornet, Apa,...--

Joan Junceda va ser el seu gran referent--a més del seu padri de boda i el seu amic-- i qui el va presentar a l'editor d'*EnPatufet*, Josep Baguñá. En aquesta revista va publicar els seu primer dibuix als 15 anys.

Col·laborà en gran quantitat de revistes: *TBO*, *Jordi*, *Pocholo*, *Atalaya*, *La Família*, *Ling-Ling*, *El Tarlà*, *Els Infants*, *Ave Maria*... Va il·lustrar llibres, va fer retrats, pergamins, cromos, auques, goigs, ex-libris...

L'any 1992 la Generalitat de Catalunya li va concedir la Creu de Sant Jordi pel conjunt de la seva obra.

ABJ és considerat un dibuixant realista, minuciós i detallista, encara que de fet el que representa no és la realitat sinó més aviat la recreació del món ideal que duia dins el seu cap. Un món que reconeixem perfectament, que ens resulta proper i que ens agrada, però que, probablement, tal com ell ens el mostra no ha existit mai.

ABJ era un visitant assidu de Manlleu, on feia estades a la Fonda Torres. Per aquest motiu ens ha semblat interessant portar l'exposició del seu centenari a Manlleu perquè de ben segur entre els dibuixos de la mostra hi ha imatges que va captar estant per aquí. Algun "negatiu" d'aquesta "memòria fotogràfica" que diu que tenen els dibuixants fora de sèrie com ell, que us correspon.

Toni Batllori

Museu del Ter · Passeig del Ter, 2 · Manlleu

Ajuntament
de Teià

Fotografies de la inauguració de l'exposició
11 de febrer del 2016. Museu del Ter

Fotografies de la presentació del llibre
7 d'abril del 2016. Ateneu de Manlleu

